

корни, повѣрени тѣмъ поданици, като ги упжватъ и съ словото, и съ своето благочестиво и доблестно поведение къмъ необходимитѣ длѣжности, къмъ Бога, къмъ длѣжимата вѣрность и покорность предъ своя владѣтель и къмъ братска любовь, за да трѣгнатъ безопасно по пѣтя на спасението.

Ние покорнитѣ и вѣрнитѣ поданици на В. Богозакрилино Величество представяме туй на Вашата бащинска доброта, като се молимъ горещо да се изпълни всичко това изцѣло, за да се изкоренятъ вече за въ бждаше толкова многото причини за негодуване и несправедливостта. Всеблагиятъ и Всемогщиятъ Богъ да благослови и ошастливи Вашитѣ благотворни намѣрения, да Ви надари съ дълговѣченъ, славенъ и щастливъ животоъ и да подчини подъ вашитѣ крака всѣки врагъ и неприятель.

На нашия миролюбивъ, най-милостивъ и най-силенъ самодържеецъ Султанъ Абдулъ Меджидъ покорни слуги и вѣрни поданици“.

Както се вижда, Селимински държи въ петицията си на нѣколко основни пожелания, свързани съ икономическитѣ, националнитѣ и религиозно-нравственитѣ интереси на народа. Гръцкитѣ владици трѣбва да иматъ опредѣлена заплата, за да не грабятъ произволно народа; тѣ трѣбва да бждатъ народни избраници, а не патриаршески натрапници, загрижени само за обогатяване; българитѣ сж достойни за единоезични и единоплеменни свои архiereи, които да смѣнятъ иноезичнитѣ и иноподанитѣ; гръцкитѣ владици разхвърлятъ огромни дългове, за да изплащатъ закупването на престола си отъ патриарха; българитѣ заслужватъ довѣрието на султана, за да иматъ свои епископи и митрополити, както сж ги имали нѣкога; и само тѣзи мѣстни архiereи не сж смутители на реда и на народа, а привързани къмъ държавата. — Въ сжщия духъ и двамата народни водачи по черковния въпросъ, Н. Бозвели и Иларионъ, сж искали по-рано смѣтка отъ патриарха за дълга на епархиитѣ, събиранъ произволно и безкрайно; настоявали сж предъ правителството за български архiereи, избирани отъ народа измежду родното му духовенство; държали сж да се опредѣли годишна или месечна заплата на владицитѣ, за да не се злоупотрѣбява съ данъци и глоби; и сж намирали, че българскитѣ народни интереси, свѣтски и духовни, трѣбва да се представятъ въ Цариградъ отъ четирима постоянни векили, българи по народность, които да се сношаватъ редовно съ Високата порта и патриаршията. И това тѣждество въ главнитѣ точки на програмата за черковни реформи и културни